

HERETYKOWAĆ (3) *vb impf*

Oba e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w heretyk i w -ować).

praes 3 sg heretykuje (1). ◇ 3 pl heretykują (1). ◇ part praes act heretykując (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

*Zarzucać komuś niesłusznie heretyctwo [kogo] (3) : Smiele łobie łąd twoy przczytáią: śmiele inłzych nád łowo twe heretykuią/ á z heretykowawłzy prześláduią/ áno łámi od ćiebie y od łyná twoiego miłego więłzými Heretykámi łą. *CzechEp* 37; A ták to iáwna iż nie my/ ktorych X. K. heretykuie tym iestłemy/ ále ten łam ktory nam to zádáie. *CzechEp* 359.*

*Szereg: »heretykować, kacerować« (1): (marg) Kto morduíe á kto mord ćierpi. (-) Kśiędzáli Kánoniká łtroná/ náłzáli? Iegoli głowá z człónkámi/ káždego kto do nog ie^{go} vpádác nie chce [...] heretykuiąc/ káceruiąc/ Lutrámi/ Nowokrzczeńćámi/ świniámi dźikimi/ bełtyámi [...] názywáiąc *CzechEp* 25.*

Synonim: kacerować.

Formacje współrdzenne: zheretykować; zheretyczć.

ZZie